

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 426550 / KG ZA 12-957

Vonnis in kort geding van 23 oktober 2012

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
BECKERS BENELUX B.V.,
gevestigd te Breda,
eiseres,
advocaat mr. W.J.G. Maas te Eindhoven,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
JMQ TRADING B.V.,
gevestigd te Oudenbosch, gemeente Halderberge,
gedaagde,
advocaat mr. J.B. Smits te Breda.

Partijen zullen hierna Beckers en JMQ genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 12 september 2012;
- de producties 1 t/m 9 zijdens Beckers;
- de beschikking ex artikel 438 lid 2 Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering (hierna: Rv) van de voorzieningenrechter van 12 september 2012 waarbij een voorlopige voorziening hangende dit geschil is geweigerd;
- de producties 1 t/m 3 zijdens JMQ;
- de mondelinge behandeling van 9 oktober 2012 en de daarbij door partijen gehanteerde pleitnotities.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Tussen Beckers als gedaagde en JMQ als eiseres is op 4 april 2012 een tussenvonnissen (rolnummer 393217 / HA ZA 11-1371) gewezen door deze rechtbank. In dat vonnis is voor zover hier relevant als volgt overwogen:

4.13. JMQ heeft verzuimd aan te geven dat en waarom Beckers op welke conclusie(s) van het octrooi inbreuk maakt. Zodoende voert Beckers terecht aan dat JMQ terzake – mede in het licht van het gemotiveerde verweer van Beckers – niet aan haar stelplicht heeft voldaan. [...]

4.14. Dit betekent dat de rechtbank de vordering tot staking van octrooi-inbreuk zal afwijzen. Gelet hierop behoeft het door Beckers gevoerde nietigheidsverweer geen beoordeling nu Beckers dit verweer voorwaardelijk heeft gevoerd voor zover de rechtbank de overige niet-inbreuk verweren van Beckers zou afwijzen.

Vervolgens heeft de rechtbank – kort gezegd – de contractuele grondslag van de vorderingen onderzocht. Zij heeft in het dictum de overeenkomst tussen JMQ en Beckers ontbonden, Beckers veroordeelt een opgave te doen van – samengevat – een bepaalde omzet en JMQ in de gelegenheid gesteld zich hierover bij akte uit te laten, waarna Beckers nog een antwoordakte mocht nemen. Iedere verdere beslissing is aangehouden.

2.2. Tegen het tussenvonnissen is door Beckers op 4 mei 2012 hoger beroep ingesteld. Inmiddels is in die procedure op 21 augustus 2012 ook van grieven gediend.

2.3. Op 22 augustus 2012 heeft deze rechtbank in de in 2.1. aangehaalde zaak eindvonnissen gewezen. In dat vonnis is voor zover hier relevant als volgt overwogen en beslist:

2.11. Beckers zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Nu JMQ geen proceskosten ex artikel 1019h Rv heeft gevorderd, zal de rechtbank voor de gehele procedure aansluiting zoeken bij het liquidatietarief. De proceskosten worden derhalve begroot op:

- dagvaarding €76,31
 - vast recht €1.181,--
 - salaris advocaat €960,-- (2,5 punten x tarief €384,--)
- Totaal €2.217,31,--.

3. De beslissing

De rechtbank

3.1. veroordeelt Beckers om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan JMQ te betalen €106.562,43, vermeerderd met de wettelijke rente (i) over €12.534,65 met ingang van 1 augustus 2008, (ii) over €25.000,-- met ingang van 1 augustus 2009, (iii) over €25.000,-- met ingang van 1 augustus 2010, (iv) over €25.000,-- met ingang van 1 augustus 2011, en (v) over €19.027,78 met ingang van 4 april 2012, steeds tot aan de dag der algehele voldoening;

3.2. veroordeelt Beckers in de proceskosten, aan de zijde van JMQ tot op heden begroot op €2.217,31,--;

3.3. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;

3.4. wijst af het meer of anders gevorderde.

2.4. Bij fax van 23 augustus 2012 heeft JMQ Beckers verzocht om uiterlijk op 30 augustus 2012 zorg te dragen voor betaling van in totaal €117.011,48.

2.5. Bij brief van 28 augustus 2012 heeft Beckers JMQ – kort gezegd – laten weten dat zij zich met het vonnis niet kan verenigen en daarvan in beroep zal komen. Nu er naar de mening van Beckers sprake is van een reëel restitutie-risico, heeft zij JMQ gevraagd een bankgarantie te stellen.

2.6. Bij exploit van 29 augustus 2012 heeft JMQ het vonnis van 22 augustus 2012 aan Beckers doen betekenen en bevel gedaan tot betaling van de hoofdsom en verschuldigde rente over te gaan.

2.7. Op 7 september 2012 heeft JMQ ten laste van Beckers onder ING Bank N.V. te Amsterdam executoriaal derdenbeslag doen leggen. Dit beslag heeft geen doel getroffen.

2.8. Op 3 oktober 2012 heeft JMQ ten laste van Beckers onder Jumbo Supermarkten B.V. te Veghel executoriaal derdenbeslag doen leggen. Dat heeft zij op 5 oktober 2012 ook gedaan onder Albert Heijn B.V. te Zaandam.

3. Het geschil

3.1. Beckers vordert – kort en zakelijk weergegeven – bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, primair dat de voorzieningenrechter de bij eindvonnis van 22 augustus 2012 door deze rechtbank uitgesproken uitvoerbaarverklaring bij voorraad ‘in te trekken’, althans JMQ de tenuitvoerlegging van het vonnis te verbieden, dan wel de tenuitvoerlegging van het vonnis te schorsen voor de duur van het door Beckers reeds aanhangig gemaakte appel tegen het tussenvonnis van 4 april 2012 en het nog aanhangig te maken appel tegen genoemd eindvonnis, subsidiair aan het gevorderde de bepaling te verbinden dat Beckers een bankgarantie stelt ten gunste van JMQ ter verzekering van betaling van de hoofdsom met rente, meer subsidiair te bepalen dat de tenuitvoerlegging slechts zal mogen plaatsvinden tegen door JMQ ten gunste van Beckers te stellen zekerheid, met veroordeling van JMQ in de volledige proceskosten van dit geding op grond van artikel 1019h Rv.

3.2. Aan haar vorderingen legt Beckers ten grondslag dat het vonnis van deze rechtbank van 22 augustus 2012 op een juridische misslag zou berusten (volgens haar stellingen had de rechtbank JMQ als de in het ongelijk gestelde partij wat de octrooirechtelijke grondslag betreft, voor dat deel in de volledige proceskosten ex artikel 1019h Rv moeten veroordelen) zodat het door JMQ executeren van dit vonnis misbruik van recht oplevert. Daarnaast is er volgens Beckers sprake van een reëel restitutie-risico aan de zijde van JMQ, zodat ook om die reden tenuitvoerlegging van het vonnis niet kan worden aanvaard, althans, zo begrijpt de voorzieningenrechter het standpunt van Beckers, niet zonder dat er door JMQ ter zake zekerheid wordt gesteld.

3.3. JMQ voert gemotiveerd verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

bevoegdheid

4.1. JMQ heeft de bevoegdheid van de voorzieningenrechter om van het geschil kennis te nemen bestreden. De exceptie slaagt. Ingevolge artikel 438 lid 1 Rv worden geschillen die in verband met een executie rijzen, gebracht voor de rechtbank die naar de gewone regels bevoegd zou zijn, of in welker rechtsgebied de inbeslagneming plaatsvindt, zich een of meer van de betrokken zaken bevinden of de executie zal geschieden. Het tweede lid van genoemd artikel bepaalt dat, tot het verkrijgen van een voorziening bij voorraad, het geschil ook kan worden gebracht in kort geding bij de voorzieningenrechter van de volgens het eerste lid bevoegde rechtbank. Blijkens de parlementaire geschiedenis breekt deze bevoegdheidsregeling met het voorheen bestaande stelsel waar als hoofdregel had te gelden dat de rechter wiens uitspraak geëxecuteerd wordt, ook de bevoegde gewone rechter is ten aanzien van geschillen betreffende executie.¹

4.2. Nu JMQ is gevestigd in Oudenbosch, gemeente Halderberge, niet zijnde gelegen in het arrondissement 's-Gravenhage, kan de relatieve bevoegdheid van deze voorzieningenrechter niet op artikel 438 lid 2 jo. artikel 438 lid 1 jo. artikel 99 Rv zijn gebaseerd. Naar JMQ met juistheid en overigens onweersproken heeft aangevoerd kan de relatieve bevoegdheid ook niet worden gebaseerd op een van de andere in artikel 438 lid 1 Rv genoemde gronden.

4.3. De voorzieningenrechter van deze rechtbank zal zich derhalve onbevoegd verklaren van de vorderingen van Beckers kennis te nemen.

4.4. Ingevolge de verwijzingsregeling van artikel 110 lid 2 Rv jo. artikel 74 lid 3 Rv, waarvan, bij gebreke van een andersluidende bepaling, moet worden aangenomen dat deze ook toepassing vindt in kort geding, zal de zaak in de stand waarin deze zich bevindt worden verwezen naar de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda, sector civiel.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

- 5.1. verklaart zich onbevoegd van het geschil kennis te nemen;
- 5.2. verwijst de zaak in de stand waarin deze zich bevindt naar de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda, sector civiel.

¹ Parl. Gesch. Wijziging Rv e.a.w. Inv. 3, 5 en 6, pp. 94-102. Blijkens de memorie van toelichting meende de wetgever dat er tegen de oude hoofdregel belangrijke bezwaren waren aan te voeren, met name dat die weinig gelukkig werkt bij executie van uitspraken, gewezen in hoger beroep of cassatie. Om die reden is de volgens het huidige artikel 438 lid 1 Rv relatief bevoegde rechtbank ook steeds de absoluut bevoegde executierechter, ongeacht of het uitspraken van rechtbanken, hoven of de Hoge Raad betreft.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.Th. van Walderveen en in het openbaar uitgesproken op 23 oktober 2012 in tegenwoordigheid van de griffier.